

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/194/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511214288
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511214288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Angely Čechovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej vo veci žalobcu: A. S. W. s.r.o., L. X, O., IČO 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO 36 613 843 proti žalovanej: U. F., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX/X, E. za účasti vedľajšieho účastníka G., B. XX, V., IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Advokátskej kancelárie, Nám. SNP č. 7, Stropkov, o zaplatenie 125,19 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 10C/30/2012-57 z 31.5.2012 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 29,08,- € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom návrh zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 86,96 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo žaloby, ktorou žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu 125,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 72,27 eur od 9.12.2006 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2006 postúpila Všeobecná úverová banka Bratislava so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO 31 320 155, svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, ktorá pozostávala zo zmluvy k úverovému účtu zákazníka č. 1864978653 zo dňa 16.5.2004, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky Všeobecnej úverovej banky na vydanie a používanie kreditných platobných kariet pre fyzické osoby. V zmysle tejto zmluvy žalovanej banka poskytla kreditnú platobnú kartu, prostredníctvom ktorej vykonávala bezhotovostné platby a hotovostné platobné operácie na ľarchu kartového účtu a na uvedený účel poskytla banka odporkyni úver, ktorý bolo možné čerpať kreditnou platobnou kartou do výšky poskytnutého úverového limitu. Žalovaná splátky úveru riadne neuhrádzala, v dôsledku čoho jej vznikol žalobou uplatnený nedoplatok. Pojednávania sa nezúčastnila, preto súd prvého stupňa zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. konal v jej neprítomnosti. Vedľajší účastník žiadal návrh zamietnuť a vo svojom stanovisku vzniesol námietku premlčania celého nároku. Žalobca následne predložil súdu dohodu o úhrade pohľadávky v splátkach, v zmysle ktorej žalovaná uznala čo do dôvodu a výšky svoj záväzok voči veriteľovi a zaviazala sa ho splácať v dohodnutých splátkach podľa splátkového kalendára. Na základe vykonaného dokazovania a po zistení skutkového stavu, po právnom posúdení veci v zmysle § 52 ods. 1 OZ, § 53 ods. 1,5 OZ, § 54 OZ, § 100 ods. 1 OZ, 101 OZ, § 103 OZ, § 111 OZ, § 6 ods. 1,3 zák.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa súd prvého stupňa mal za to, že pohľadávka

žalobcu voči žalovanej vznikla v roku 2005, kedy Všeobecná úverová banka vyzvala žalovanú na úhradu celej dlžnej sumy. Nárok na súde žalobcom bol uplatnený dňa 29.9.2011, teda po zákonnej 3-ročnej premlčacej dobe. Keďže vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, súd na ňu prihliadol a nárok žalobcu v celom rozsahu zamietol. Neprihliadol na tvrdenie žalobcu, že vedľajší účastník nie je oprávnený vzniesť námietku premlčania s poukazom na zákonné ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. K predloženej dohode o úhrade pohľadávky v splátkach súd prvého stupňa uviedol, že táto bola podpísaná zástupcom žalobcu dňa 14.6.2006, až následne žalovanou dňa 20.6.2006, pričom v záhlaví je uvedené, že za spoločnosť koná V. O., ale je podpísaná Q. W. a na výzvu súdu, aby bola identifikovaná osoba, ktorá dohodu podpísala, žalobca oznámil, že ju podpísal dokonca Mgr. H. Q. a že prvá osobná návšteva bola vykonaná až dňa 21.5.2009. Súd prvého stupňa s prihliadnutím na tieto okolnosti a najmä na ustanovenie § 53 a 54 Občianskeho zákonníka, že spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie a v pochybnostiach o obsahu platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, uviedol, že v danom prípade ide o neplatne dojednanú dohodu a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka o neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná a preto na túto dohodu neprihliadol. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže v konaní žalobca nebol úspešný, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Žalovaná v konaní bola úspešná, ale náhradu trov konania nežiadala priznať, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to za tri úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 23.2.2012 a stanovisko zo dňa 28.5.2012, pričom je jeden úkon právnej služby v hodnote 16,60 eur, režijný paušál 1x 7,41 eur za rok 2011 a 2x 7,63 za rok 2012, to všetko zvýšené o 20% DPH, trovy vedľajšieho účastníka celkom 86,96 eur, na úhradu ktorých zaviazal žalobcu, aby ju zaplatil na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v zmysle § 149 ods. 3 O.s.p.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhoval ho zmeniť a odvolaniu vyhovieť, prípadne ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 29,08 € DPH, pozostávajúce z 1 úkonu právnej služby vo výške 19,92 € DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 19,16 Eur DPH (podanie odvolania). Namietal účinnosť uplatnenej námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka citujúc § 93 ods. 2 O.s.p. a § 100 ods. 1 OZ. Vedľajší účastník podľa jeho názoru nemôže v konaní robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní len pomáhať a teda nemôže uznať nárok žalobcu, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Aj zo samotného znenia § 100 ods. 1 OZ je zrejmé, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník, čo znamená, že na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom treba nazerať ako na neúčinne uplatnenú. Citoval ďalej § 93 ods. 1, 2, § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1,2 O.s.p. a mal za to, že v prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou jeho úlohou je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Účelnosť a dôvodnosť priznania trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka spochybnil aj preto, že súd sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemal vôbec zaoberať námietkou premlčania ním vznesenou a teda aj jeho účasť v konaní bola nadbytočná, neúčelná a nehospodárna. Nebolo mu zrejmé, na základe koho iniciatívy vstúpil vedľajší účastník do konania, ako sa dostal k informáciám o ňom, čo je nevyhnutné pre posúdenie jeho nároku na trovy právneho zastúpenia. Priznaním trov konania za úkony právnej služby by došlo len k umelému navyšovaniu trov a nákladov spojených s konaním na čo by súd mal prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,08 € za podanie vyjadrenia k odvolaniu vo výške 16,60 € (§14 ods. 1 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej AT) a režijného paušálu vo výške 7,63 € (§ 16 ods. 3 AT) a 20 % DPH vo výške 4,85 €. Mal za to, že ako združenie na ochranu spotrebiteľa je oprávnený vzniesť námietku premlčania, keďže prijatie opačného názoru by v spotrebiteľských veciach znamenalo ignorovanie vysokých cieľov politiky EÚ zakotvených v normách primárneho i sekundárneho európskeho práva a premietnutých aj do vnútroštátnej právnej úpravy. Otázkou premlčania vznesenú vedľajším účastníkom je potrebné vykladať v tom zmysle, ako to vyplýva napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 2313/2004 zo 7.7.2005 a z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 539/2008 z 19.2.2009. Bol toho názoru, že vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom, na ktoré je oprávnený hlavný

účastník a keďže uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka, má rovnaké práva v zmysle § 93 ods. 3 O.s.p. aj on. Aj keď námietka premlčania vznesená z jeho strany svojou podstatou je úkonom s hmotnoprávnou relevanciou, nemožno ho považovať za klasický dispozitívny úkon, na ktorý by nebol oprávnený a nie je tak vylúčené vznesenie námietky ním v priebehu konania. Účelnosť vynaložených trov na právnu pomoc možno podľa neho odvodiť z článku 47 ods. 2 Ústavy a ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“, z čoho vyplýva aj právo dať sa zastúpiť advokátom. Zdôraznil, že žaloba proti spotrebiteľovi bola zamietnutá v dôsledku jeho aktivity a tak jeho účasť v konaní bola efektívna a zodpovedala cieľom a účelu, na ktoré združenie bolo založené. Dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 279/09 z ktorého vyplýva, že Združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta aj na náhradu trov konania. Nesúhlasil s použitím § 150 O.s.p., keďže podmienky preto splnené nie sú kvôli neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom sociálne aspekty u žalobcu do úvahy neprichádzajú.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

- a) je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,
- b) súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,
- c) ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania,
- d) to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa odseku 2 cit. ust. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p., za dodržania podmienok podľa § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na správnosť ktorých poukazuje.

Žalobca podané odvolanie odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Tento odvolací dôvod nie je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, prípadne ak zo skutočností dostatočne preukázaných vyvodil nesprávne právne závery.

Podstatou odvolacích námietok žalobcu je jeho názor, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník a teda na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom treba nazerať ako na neúčinne uplatnenú.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdil ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Zákonným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účasti v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ust. § 93 ods. 1 O.s.p., je právny záujem vedľajšieho účastníka na úspechu účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania. Vedľajší účastník pomáha v konaní hlavnému účastníkovi a podporuje ho; poskytovaním pomoci navrhovateľovi alebo odporcovi sleduje ich záujmy, robí tak ale s cieľom prispieť k ochrane aj svojich práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Vedľajší účastník sa usiluje dosiahnuť procesný úspech ním podporovaného účastníka, lebo výsledok sporu nepriaznivý pre účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, sa nepriaznivo prejaví aj na jeho (vedľajšieho účastníka) právnych pomeroch.

V prípadoch, na ktoré dopadá ust. § 93 ods. 2 O.s.p., zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 O.s.p.), tu vyplýva priamo zo zákona (viď tiež Števček /Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok - Komentár, Nakladateľství C.H.Beck, 2009, str. 238). V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov, je tiež zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré bolo účinné do 31. Decembra 2012 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). V zmysle § 25 ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

Odvolací súd nesúhlasí s názorom odvolateľa, pokiaľ tento namieta, že vedľajší účastník nemôže vzniesť námietku premlčania. Takáto výhrada totiž svojou podstatou spochybňuje inštitút vedľajšieho účasti (jeho funkčnosť) v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom, s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom, ku ktorým je oprávnený hlavný účastník a tieto úkony uskutočňuje práve v prospech a s účinkami pre hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania (žalovaného) a rovnaké právo má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. i vedľajší účastník, ktorý vystupuje na jeho strane. Na tom, že ide o procesné právo nič nemení skutočnosť, že s pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú takisto námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy, ako je práve námietka premlčania, pretože procesné právo tieto námietky uplatniť počas konania nemožno podmieňovať (obmedzovať) tým, či majú pôvod v hmotnom alebo len v procesnom práve.

Súd prvého stupňa v danej veci správne prihliadol na námietku premlčania, vznesenú vedľajším účastníkom a jeho postupu nemožno nič vyčítať.

Neobstoja ani výhrady žalobcu, smerujúce proti výroku o trovách konania.

Súd prvého stupňa o náhrade trov konania v prejednávanej veci správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré správne aplikoval na daný prípad. Skutočnosti, ktoré žalobca uviedol v odvolaní neodôvodňujú iné rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. na rozhodovanie o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom neprichádzala do úvahy, a to ani z dôvodov, na ktoré žalobca poukazuje v odvolaní. Aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. musí zodpovedať osobitným

okolnostiam konkrétneho prípadu. Takéto okolnosti v posudzovanej veci nie sú dané. Vedľajší účastník ako občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má legitímne právo na náhradu trov v konaní, v ktorom poskytoval ochranu práv spotrebiteľovi, čo sa týka aj trov, ktoré mu vznikli z titulu jeho právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia v zásade sa považujú za účelne vynaložené trovy v súdnom konaní. Preto pokiaľ súd prvého stupňa v danom prípade priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, postupoval správne a správne ustálil aj výšku náhrady trov, lebo obidva úkony poskytnutej právnej služby boli vykonané účelne, a teda v príčinnej súvislosti s potrebou ochrany práv žalovaného spotrebiteľa a v jeho záujme.

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada uplatnených trov (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.), pozostávajúcich z odmeny za poskytnutú právnu službu - podané vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhl.č. 655/204 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), a to vo výške 16,60 € a k tomu režijný paušál 7,63 €. Zástupca vedľajšieho účastníka je platcom dane z pridanej hodnoty, preto mu bola priznaná aj 20 % DPH a spolu náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje 29,08 €. Poskytnutie právnej služby považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže vedľajší účastník má právo podať vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti rozsudku.

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.